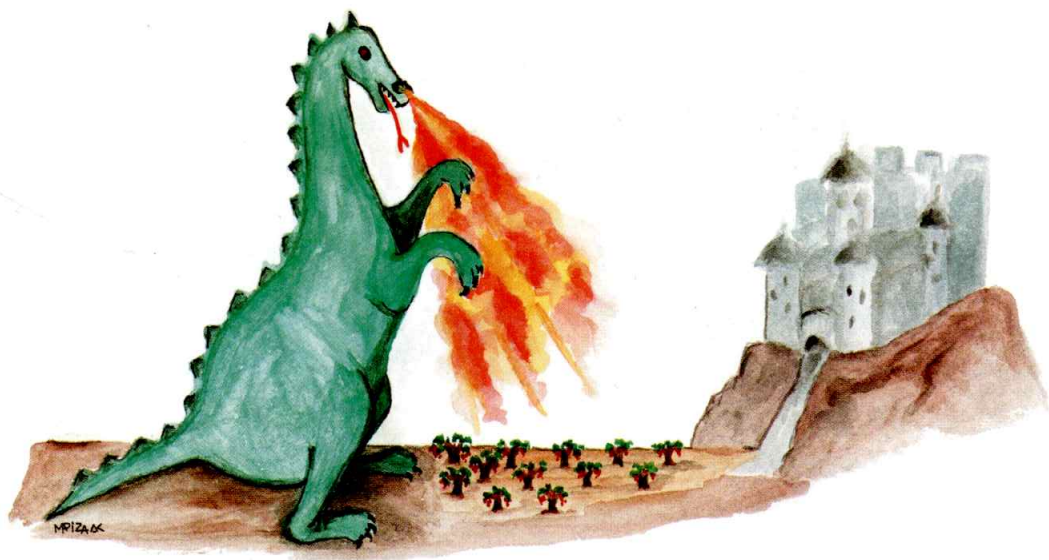

❁ Ο Δράκος ❁

Ήτανε μια φορά κι έναν καιρό ένας βασιλιάς και μια βασίλισσα και είχανε μια πολύ ωραία θυγατέρα. Θέλανε λοιπόν να παντρέψουν τη θυγατέρα τους γιατί δεν είχανε παιδί¹ και να αφήσουνε το θρόνο στο γαμπρό. Αλλά σε εκείνο το βασίλειο ήτανε ένας δράκος και δεν άφηνε κανένα βασιλόπουλο να πάει να πάρει τη βασιλοπούλα.

---

¹ δεν είχανε παιδί: δεν είχαν γιο

Ξεκινούσανε από όλα τα βασίλεια που ακούγανε την ομορφιά της για να έρθουν να την πάρουν, αλλά ερχότανε ο Δράκος και άλλον έτρωγε, άλλον έδιωχνε και έτσι κανένας δεν έπαιρνε τη βασίλοπούλα. Είχε σκοπό ο Δράκος να αρπάξει τη βασίλοπούλα και με το θάνατο του βασιλιά να κυριεύει και το βασίλειο. Του έκανε φοβερές ζημιές του βασιλιά, του έκαιγε τα αμπέλια του πριν να τρυγήσει, τα χωράφια του πριν να θερίσει και τελευταία πήγε να του βάλει φωτιά και στο παλάτι του. Τέλος πάντων, ήταν ο τύραννος του βασιλείου αυτός ο δράκος.

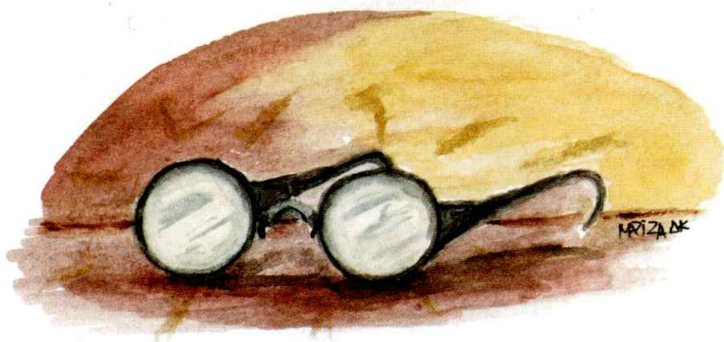
Έβγαλε λοιπόν τελάλη ο βασιλιάς πως όποιος μπορεί να καταστρέψει το Δράκο να του δώσει τη θυγατέρα του γυναίκα και να τον κάνει από τώρα βασιλιά. Λοιπόν, τ' ακούσανε όλα τα βασιλόπουλα αλλά φοβόντουσαν το Δράκο, γιατί είχε πολλούς καταστρέψει. Ήτανε κι ένα βασιλόπουλο πολύ ωραίο και πολύ γενναίο, σε ένα μακρινό βασίλειο και είπε: «Εγώ θα αποφασίσω να πάω! Τι, θα αφήσουμε ένα δράκο να μας κυριεύει τα βασίλειά μας και να μας κάνει τόσες πολλές ζημιές και τόσο μεγάλο κακό; Ντροπή μας!». Ξεκίνησε λοιπόν να πάει και μήνυσε στο βασιλιά πως ο Φιορεντίνος, του τάδε βασιλιά ο γιος, θα έρθει να καταστρέψει το Δράκο και να πάρει τη βασίλοπούλα.

Έλα που το έμαθε ο Δράκος όμως και έβαλε τα δυνατά του να μην αφήσει τον Φιορεντίνο να περάσει να μπει μέσα στο βασίλειο! Ήρθε ο Φιορεντίνος μα αφού είδε το

Δράκο που φύλαγε εκεί, δεν μπόρεσε να μπει μέσα. Τότε πάει σε ένα τσοπάνη και του δίνει χρήματα και αγοράζει μια φορεσιά ρούχα από τον τσοπάνη και τα φορεί και παίρνει και μια αγγούλα² και ένα καρούτσι γιαργούτι³ και πέρασε μπροστά από το Δράκο και πάει στο βασιλιά. Σαν μπήκε μέσα και είδε το βασιλιά έβγαλε τα τσομπανικάτα ρούχα και έμεινε με τα καλά του και του είπε: «Βασιλιά μου, εγώ είμαι βασιλόπουλο και ήρθα να μου δώσεις τη θυγατέρα σου γυναίκα». Του είπε ο βασιλιάς: «Καλό, παιδί μου, αλλά θέλω να πας να μου φέρεις πρώτα τα γυαλιά του Δράκου». Γιατί εκείνα τα γυαλιά όποιος τα έβαζε έβλεπε από το ένα βασίλειο στο άλλο αν γινότανε πόλεμος. Του υποσχέθηκε ο Φιορεντίνος.

Βγήκε έξω και από εδώ, από εκεί, έμαθε πως ο Δράκος ήτανε ξύπνιος έξι μήνες και άλλους έξι κοιμότανε, αλλά κοιμισμένο ή ξυπνητό δεν μπορούσε κανείς να το γνωρίσει

---

² αγγούλα (ή αγκούλα): ραβδί σαν μπαστούνι, γκλίτσα

³ γιαργούτι: γιαούρτι

γιατί τα μάτια του ήτανε όλο ανοιχτά. Το βασιλόπουλο είπε: «Εγώ θα πάω κι αν είναι κοιμισμένος καλά, ειδικά θα πολεμήσω μαζί του κι ας χαθώ. Έτσι κι έτσι αποφασισμένος είμαι». Είχε αρπάξει ο Δράκος ένα καιρό μια βασιλοπούλα και την είχε κάμει πέρδικα και φύλαγε το σπίτι και όποιος έμπαινε μέσα στο σπίτι του Δράκου η πέρδικα μιλούσε. Άνοιξε την πόρτα αμέσως και μπήκε στην αυλή. Για καλή του τύχη ο Δράκος κοιμότανε. Φωνάζει η πέρδικα:

- Μπα-μπά-κα, άνοι-ξε η πόρτα!
- Μίλιε, μίλιε πέρδικά μου, είπε ο Δράκος στον ύπνο του.

- Μπα-μπά-κα, ανε-βαί-νει ε-πάνω!
- Μίλιε, μίλιε πέρδικά μου.
- Μπα-μπά-κα, πή-ρε τα γυα-λιά σου!
- Μίλιε, μίλιε πέρδικά μου.
- Μπα-μπά-κα τα πή-ρε και φεύγει!
- Μίλιε, μίλιε πέρδικά μου.

Τα πάει στο βασιλιά τα γυαλιά ο Φιορεντίνος. Λέει ο βασιλιάς: «Να πας να μου φέρεις το άλογο του Δράκου». Γιατί είχε ένα άλογο ο Δράκος που έτρεχε σαν τζιρίτι⁴. Πάει ο Φιορεντίνος πάλι. Μπαίνει μέσα στην αυλή του Δράκου. Καθώς άνοιξε η πόρτα άρχισε πάλι η πέρδικα:

---

⁴ τζιρίτι: ακόντιο (τουρκικά: çirit). Η ρήση του Τζιρίτ, λευκό ραβδί, λεπτό και κυρτό στην άκρη, ήταν αγώνισμα των Οθωμανών

- Μπα-μπά-κα, μπήκε στο σπίτι ένας ξένος!
- Μίλιε, μίλιε, πέρδικά μου, λέει στον ύπνο του ο Δράκος.

- Μπα-μπά-κα μπήκε μεσ' στ' αχούρι⁵!

- Μίλιε, μίλιε, πέρδικά μου.

- Μπα-μπά-κα πήρε το άλογο και φεύγει.

- Μίλιε, μίλιε πέρδικά μου.

Του πήρε λοιπόν το άλογο, το πήγε στο βασιλιά.

- Βασιλιά μου, του λέει, σου έφερα και το άλογο.

---

⁵ αχούρι: στάβλος

- Άι τώρα, να πας να μου φέρεις και την πέρδικα.

Πάει λοιπόν ο Φιορεντίνος πάλι, άνοιξε την πόρτα.

Άρχισε πάλι η πέρδικα:

- Μπα-μπά-κα, άνοιξε η πόρτα!

- Μίλιε, μίλιε πέρδικά μου, λέει πάλι στον ύπνο του

ο Δράκος.

- Μπα-μπά-κα, μπή-κε έ-νας ξέ-νος!

- Μίλιε, μίλιε πέρδικά μου.

- Μπα-μπά-κα, ανεβαίνει πάνω!

- Μίλιε, μίλιε πέρ-δικά μου.

- Μπα-μπά-κα, με πήρε και

φεύγω!

- Μίλιε, μίλιε πέρ-δικά μου.

Την πήρε λοιπόν, την πάει
ο Φιορεντίνος στο βασιλιά και
του λέει:

- Πολυχρονεμένη μου βασιλιά
σου έφερα και την πέρδικα.

- Άι παιδί μου, για να είμαστε
ήσυχοι στο βασίλειο να πιάσεις
και το Δράκο, να τον φέρεις στο
παλάτι.

Τότε συλλογίστηκε ο
Φιορεντίνος, τι να κάνει.
Τελοσπάντων, σκέφτηκε
έναν τρόπο να τον
βάλει στο βαρέλι.

Ο Δράκος σε αυτό το διάστημα ήρθε η ώρα του να ξυπνήσει. Ξύπνησε και τι να δει! Έρημο το σπίτι του! Κοιτάζει να βρει τα γυαλιά του, να δει στον κόσμο τι γίνεται, πού τα γυαλιά του! Περιμένει να του μιλήσει η πέρδικα, κατεβαίνει στ'αχούρι να δει το άλογό του και να το πάρει να τρέξει, μήτε άλογο, μήτε τίποτις. Τότε το κατάλαβε πως ήταν του Φιορεντίνου καμώματα και λέει: «Αχ, Φιορεντίνε. Μου πήρες τα γυαλιά –τα μάτια μου. Το άλογο –τα πόδια μου. Την πέρδικα –τη γλώσσα μου. Αχ, Φιορεντίνε και να σε βάλω στο χέρι!». Και βγήκε ο Δράκος έξω, γύριζε από εδώ και από εκεί στα βουνά για να διασκεδάσει και να βρει και κανένα τρόπο για να εκδικηθεί τον Φιορεντίνο.

Ο Φιορεντίνος αποφάσισε και έγινε ένας γέρος, έβαλε κάτι άσπρα γένεια, μια καμπούρα και κάτι παλιόρουχα και πήρε κάτι στεφάνια και ξύλα, πριόνι, σκεπάρνι και πήγε στα βουνά που ήτανε ο Δράκος και έκανε το βαρελά, άρχισε λοιπόν και χτύπαγε ντούπου ντούπου και κάρφωνε τις ντούγιες του βαρελιού. Μα τις σανίδες δεν τις έσμιγε, μόνο τις άφηνε λίγο αργιά⁶. Ο Δράκος είδε από μακριά έναν άνθρωπο που εργαζότανε, ήρθε κοντά να δει, βλέπει ένα γέρο που έφτιαχνε βαρέλια.

- Ώρα καλή παππού, του λέει ο Δράκος του γέρου.

- Καλό-ο-οστο, το παιδί μου, του λέει ο Φιορεντίνος του Δράκου.

---

⁶ αργιά: αραιά

- Τι κάνεις αυτού;
- Τι να κάνω, ένα βαρέλι να βάνω λιγάκι μούστο να κάνω κρασί.

- Αμ τι κρασί θα βάλεις γέρο σε τούτο το βαρέλι; Περνάω κι εγώ από τις τρύπες και θα σου βαστάξει μούστο μέσα;

- Αμ πού τις έχει τις τρύπες;
- Να! Δεν βάζεις το χέρι σου να δεις;
- Πω, πω! Να βάλω στουπί να τις στουπώσω λοιπόν!
- Να και μια μεγάλη τρύπα στον πάτο του βαρελιού.
- Αμ πού είναι; Εγώ δεν την βλέπω, λέει ο Φιορεντίνος.

- Να εκεί κάτω, λέει ο Δράκος, φέρε το χέρι σου να στη δείξω!

Ο Φιορεντίνος έκανε πως δε φτάνει. «Μήτε βλέπω» είπε, «μήτε φτάνω. Δεν μου κάνεις τη χάρη να μπεις μέσα να μου τη βουλώσεις μοναχός σου; Να χαίρεσαι ότι επιθυμείς, να δώσει ο Θεός να έχεις καλή μοίρα!» και άλλα πολλά του είπε όσο που τον κατάφερε να μπει στο βαρέλι. Άμα μπήκε στο βαρέλι του δίνει μια σφήνα και ότι άλλο του γύρεψε για να το βουλώσει. Άμα μπήκε μέσα ο Δράκος δεν χάνει καιρό τούτος, τάκα τάκα τον καρφώνει καλά και όταν χτύπαγε ο Φιορεντίνος ο Δράκος φώναζε:

- Άι τι κάνεις; Άνοιξε, είμαι μέσα! Άνοιξε να βγω!
- Αμ είδα κι έπαθα να σε βάλω στο βαρέλι και θα σε αφήσω να βγεις;

Και τότε βγάζει όλες τις περούκες και όλα τα παλιόρουχα και έμεινε με τα ρουχα του τα χρυσά ο Φιορεντίνος και άρχισε και τσούλαγε το βαρέλι και έλεγε: «Τσούλα, τσούλα βαρελάκι να πάμε στου βασιλιά το σαράι. Να πάρω τη θυγατέρα του γυναίκα». Τότε το κατάλαβε ο Δράκος πως ήτανε ο Φιορεντίνος: «Άχ Φιορεντίνε,» λέει ο Δράκος «μου πήρες τα γυαλιά -τα μάτια μου, το άλογο -τα πόδια μου, την πέρδικα -τη γλώσσα μου. Και εμένα στο βαρέλι! Αχ, Φιορεντίνε και να σε έβαζα στο χέρι!». Ο Φιορεντίνος έλεγε: «Τσούλα,

τσούλα βαρελάκι να πάμε στου βασιλιά το σαράι, να πάρω τη θυγατέρα του γυναίκα».

Τον πήγε στο παλάτι και τότε του είπε ο βασιλιάς του Δράκου: «Συ έκαψες την περιουσία μου, καίω κι εγώ εσένα!». Είπε και ανάψανε μια μεγάλη φωτιά, τον έκαψε το Δράκο και γλύτωσε. Τότε έβαλε το Φιορεντίνο στο θρόνο του και τον έκανε βασιλιά καθώς του είχε υποσχεθεί και όργανα, τύμπανα, χαρές μεγάλες, του έδωσε την θυγατέρα του γυναίκα και αντί να πάρει ο Δράκος την περιουσία του βασιλιά, πήρε ο βασιλιάς την περιουσία του Δράκου και περάσανε ο Φιορεντίνος και η γυναίκα του καλά κι ευτυχισμένοι.